

En Fastlodspart var, efter Lovens Straftræden, anflaaet at ville blive 2,100 à 2,200 Kr., men dette opnaaedes imidlertid ingenlunde, hvilket vil ses af følgende Oversigt over Fordelingen af Lodsernes Indtægter i Aarene; 1887—92.

	Lodsindtægt + Understøttelse			Lodsindtægt		
	1887.	1888.	1889.	1890.	1891.	1892.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Fastlods	1,561. 91	1,958. 88	1,989. 65	1,620. 17	1,855. 52	1,418. "
Reservefonds	920. 92	1,119. 40	1,134. 80	985 09	1,159. 52	886. 25
Ekstralods	600. 43	699. 66	707. 37	580. 01	695. 71	531. 75

Dages Gennemsnitstallet for de 3 Lodsclasser, for Aarene 1884 og 1892, bliver Indtægten pr. Lods for førstnævnte Aar 1,350 Kr. og for sidstnævnte 1,122 Kr.

§ 1890, i hvilket Aar den ovenfor nævnte Lov traadte i Kraft, hvorved Lodsernes Antal reduceredes fra 41 til 30, gif Indtægten ikke desto mindre, som det ses, betydelig ned; det kan hertil bemærkes, at den ny Lov ikke kom til at virke fuldt ud i dette Aar, og Forholdene bedrede sig da ogsaa noget i det næste Aar, men denne Bedring var desværre kun af kort Varighed, thi for 1892 ere Indtægterne lavere end noget af de foregaaende Aar.

Hovedaarsagen til den omhandlede stadige Tilbagegang maa søges i de daarligere Skibsfartsforhold, hvorunder navnlig kan nævnes Sejlskibenes Aftagen i Forhold til Dampskibene og de vedvarende lave Fragter, der bevirkte, at Skibsrederne paalægge Dampskibsførerne ikke at tage Lods uden under særlig paatrængende Omstændigheder. En anden Aarsag er den forbedrede Afmærkning i og Belysning af Sundet, der gør Anvendelsen af Lods, navnlig i Dampskibe, mindre nødvendig, og endelig kan for 1892 nævnes Ruslands Forbud mod Kornudførsel samt Karantæneforanstaltningerne over for Østersøhavnene i Anledning af den herstende Kolera-Epidemi.

Ministeriet mener derfor, at der er al Grund til, ligesom Tilfældet var i 1884—85, at komme Lodsieret til Hjælp ved at yde det en midlertidig Understøttelse, der formenes passende at kunne sættes til 450 Kr. til Lodsinspektøren og 300 Kr. pr. Mand, saa vel til Lodsbogholderen og de tjenstgørende Lodsier, som til de Pensionister, hvis Pension bæres af Lodsfortjenesten. Dette vil, naar Antallet af Lodsier og Pensionister den 31te December 1892 lægges til Grund for Beregningen, udgøre 11,900 Kr., hvilket Beløb herved foreslaas bevilget som en Understøttelse til Helsingørs Lodsieri.

Dragør Lodsieri har hidtil været heldigere stillet end Helsingørs Lodsieri; men Aaret 1892 har for det betegnet en saadan Nedgang i Indtægterne, at det nu absolut er ligefrem uhykkelig stueret, navnlig for de lavere Lodsclassers Vedkommende, da Lodsfortjenesten deles paa den gamle Maade, med henholdsvis $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{4}$ Part til Fastlods, Reservefonds og Ekstralods mod $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{8}$ og $\frac{3}{8}$ Part ved Helsingørs Lodsieri. For til Dels at ophjælpe Lodsieret har Ministeriet i indeværende Samling forelagt Rigsdagen et Forslag til Lov, hvorved Staten overtager Pensioneringen af indtil 11 Fastlodser, og hvorved Delingen af Lodsindtægten forandres i Sighed med, hvad der finder Sted ved Helsingørs Lodsieri.

For at ophjælpe Indtægtsforholdene ved Dragør Lodsieri anføres her, ligesom for Helsingør, Størrelsen af Lodsernes Indtægter i de sidste 6 Aar, hvortil skal bemærkes, at de udelukkende udgøres af Lodsfortjenesten.